

1 Vilka krav måste vara uppfyllda för att makarna ska kunna få en dom på äktenskapsskillnad?

Det finns två typer av äktenskapsskillnad i Belgien: äktenskapsskillnad på grund av djup och varaktig söndring i äktenskapet och äktenskapsskillnad i samförstånd.

Äktenskapsskillnad på grund av djup och varaktig söndring i äktenskapet kan uppnås på två sätt:

Genom att med valfritt rättsligt medel bevisa djup och varaktig söndring i äktenskapet (artikel 229.1 i civillagen (*Code civil/Burgerlijk Wetboek*)). Söndringen är djup och varaktig om det är omöjligt för makarna att fortsätta eller på nytt leva tillsammans.

På grund av att makarna har levt faktiskt åtskilda under en längre tid. Det anses råda djup och varaktig söndring i äktenskapet om båda makarna inget ansökan om äktenskapsskillnad **efter att ha levt faktiskt åtskilda i mer än sex månader**. Om makarna har levt faktiskt åtskilda i mindre än sex månader och makarna vill inge en gemensam ansökan om äktenskapsskillnad anses det råda djup och varaktig söndring i äktenskapet så snart makarna har uppträtt inför domstolen en andra gång, efter en betänketid, och har upprepat att de vill skiljas (artikel 229.2 i civillagen). **Enskild ansökan om äktenskapsskillnad efter att ha levt faktiskt åtskilda i mer än ett år**: det anses råda djup och varaktig söndring i äktenskapet om ansökan om äktenskapsskillnad inges av en av makarna efter att dessa har levt faktiskt åtskilda i mer än ett år. Om makarna har levt faktiskt åtskilda i mindre än ett år och en av makarna vill inge en enskild ansökan om äktenskapsskillnad anses det råda djup och varaktig söndring i äktenskapet så snart den make som har ingett ansökan har uppträtt inför domstolen en andra gång, efter en betänketid, och har upprepat att han eller hon vill skiljas (artikel 229.3 i civillagen).

Äktenskapsskillnad i samförstånd kan endast beviljas om makarna inget heltäckande och på förhand upprättat avtal som anger alla följder av äktenskapsskillnaden och båda makarna fortsätter att ge uttryck för sin vilja att upplösa äktenskapet i samförstånd ända fram till dess att äktenskapsskillnaden beviljas. Avtalet består av en uppgörelse om hur makarnas respektive tillgångar ska fördelas (artikel 1287 i processlagen (*Code judiciaire/Gerechtelijk Wetboek*)) och en överenskommelse om respektive makes bosättningsort under förfarandet, föräldrans ansvar, förvaltning av tillgångar som tillhör parets barn och umgängesrätt under och efter äktenskapsskillnaden, respektive makes underhållsbidrag till sina barn och eventuellt underhåll mellan makarna under och efter äktenskapsskillnaden (artikel 1288 i processlagen).

2 På vilka grunder kan man få äktenskapsskillnad?

Det finns två typer av äktenskapsskillnad i Belgien: äktenskapsskillnad på grund av djup och varaktig söndring i äktenskapet (artikel 229 i civillagen) och äktenskapsskillnad i samförstånd (artikel 230 i civillagen).

3 Vilka rättsliga konsekvenser får en äktenskapsskillnad när det gäller

3.1 makarnas personliga förhållanden (t.ex. i fråga om efternamn),

En äktenskapsskillnad bryter äktenskapsbanden. De tidigare makarna ärver inte längre varandra. De är fria att gifta om sig. I Belgien har ett äktenskap inga följder för makarnas efternamn. En gift person har emellertid rätt att använda sin makes/makas efternamn. Efter en äktenskapsskillnad kan en person inte längre använda sin tidigare makes/makas efternamn till vardags eller i yrkeslivet. Under vissa omständigheter görs dock undantag för handelsnamn.

3.2 fördelningen av makarnas egendom,

Den gemensamma egendomen fördelas mellan makarna. Vid äktenskapsskillnad på grund av djup och varaktig söndring i äktenskapet förlorar makarna alla förmåner som de har gett varandra i ett eventuellt äktenskapsförord och sedan de gifte sig, och eventuella arvsförmåner, om inte annat avtalats. Vid äktenskapsskillnad i samförstånd fastställer makarna på förhand sina rättigheter i det heltäckande avtal som de har upprättat (se fråga 1).

3.3 makarnas gemensamma, underåriga barn,

Att ett äktenskap upplöses genom äktenskapsskillnad påverkar inte rättigheterna för barn som fötts inom äktenskapet (artikel 304 i civillagen). Så snart äktenskapet har upplösts genom äktenskapsskillnad har makarna ett gemensamt ansvar för barnen, och barnens tillgångar förvaltas av makarna gemensamt, eller av den make som i ett godkänt avtal mellan parterna, eller efter ett domstolsbeslut i ett interimistiskt förfarande (*référé/kort geding*) har tilldelats vårdnaden om barnen (artikel 302 i civillagen). Makarna ansvarar, i förhållande till sina tillgångar, för barnens boende, underhåll, tillsyn, utbildning och arbetsutbildning, ända tills barnen blir myndiga eller har slutfört sin utbildning (artikel 203 i civillagen). Makarna måste stå för sin andel av de normala och särskilda kostnader som följer av denna skyldighet (artikel 203 a i civillagen). Bidraget sker vanligtvis i form av ett underhåll som fastställts av domstolarna eller genom avtal.

3.4 underhållsskyldighet mot den andra maken?

Äktenskapsskillnad på grund av djup och varaktig söndring i äktenskapet: Makarna kan enas om att underhåll ska betalas efter äktenskapsskillnaden, storleken på underhållet och på vilka villkor det överenskomna beloppet kan omprövas. I avsaknad av en överenskommelse kan domstolen, på begäran av den behövande maken, förordna att den andra maken ska betala underhåll. Domstolen kan avslå ansökan om underhåll om motparten kan visa att sökanden har betett sig på ett sätt som gjorde det omöjligt att fortsätta att leva tillsammans. Underhåll kan aldrig beviljas en make/maka som har förklarats skyldig till våldshandlingar mot den andra maken. Om motparten bevisar att sökandens behov av underhåll beror på hans eller hennes eget beslut och inte motiverades av familjens behov kan domstolen befria motparten från skyldigheten att betala underhåll, eller kan minska underhållsbeloppet (artikel 301.1, 301.2 och 301.5 i civillagen). Underhållsbeloppet bör åtminstone tillgodose den underhållsberättigades behov, men får inte överstiga en tredjedel av den underhållsskyldige makens inkomst. Underhållet ska betalas under en tid som inte får överstiga den tid som äktenskapet varade. Om särskilda omständigheter föreligger kan denna period förlängas (artikel 301.3, 301.4, 301.6, 301.8 och 301.9 i civillagen).

Äktenskapsskillnad i samförstånd: Makarna fastställer på förhand sina rättigheter i det heltäckande avtal som de har upprättat (se fråga 1). Under och efter skilsmässoförfarandet kan makarna enas om ett underhållsbelopp och på vilka villkor detta belopp ska indexeras och omprövas (artikel 1288.1 fjärde stycket i processlagen).

I samtliga fall kan underhållet ökas, minskas eller avslutas av domstolen om beloppet inte längre är lämpligt, på grund av nya omständigheter som ligger bortom parternas kontroll. I händelse av äktenskapsskillnad på grund av djup och varaktig söndring i äktenskapet kan domstolen även justera underhållsbeloppet om äktenskapsskillnaden resulterar i att makarnas ekonomiska ställning förändras.

4 Vad är den praktiska innebörden av hemskillnad?

Hemskillnad (*séparation de corps/scheiding van tafel en bed*) bryter inte äktenskapsbanden, men minskar makarnas ömsesidiga rättigheter och skyldigheter. Hemskillnad undanröjer skyldigheten att leva tillsammans, och makarnas egendom delas upp.

5 Vilka krav måste vara uppfyllda för att erhålla hemskillnad?

Hemskillnad omfattas av samma villkor som äktenskapsskillnad.

6 Vad får en hemskillnad för rättsliga följder?

Hemskillnad bryter inte äktenskapsbanden, men minskar makarnas ömsesidiga rättigheter och skyldigheter. När det gäller makarna själva undanröjer hemskillnaden endast skyldigheten att leva tillsammans och skyldigheten att bistå varandra (*devoir d'assistance/bijstandspflicht*). Skyldigheten att vara trogen och skyldigheten att ge materiellt stöd (*devoir de secours/hulpplicht*) finns kvar (artikel 308 i civillagen). Hemskillnad resulterar i att makarnas egendom delas upp (artikel 311 i civillagen). När det gäller barn omfattas hemskillnad av samma villkor som äktenskapsskillnad. Makar som har beviljats hemskillnad har inte rätt till underhåll, men de kan åberopa skyldigheten att ge materiellt stöd (artikel 213 i civillagen).

Hemskillnad i samförstånd har samma verkan som äktenskapsskillnad i samförstånd och regleras av ett förhandsavtal mellan makarna, även om äktenskapsbanden inte har brutits. Skyldigheten att vara trogen och skyldigheten att ge materiellt stöd finns också kvar.

7 Vad är den praktiska innebörden av annullering av äktenskap?

Annullering av äktenskap är en civilrättslig påföljd som tillämpas om ett äktenskap har ingåtts i strid med lagen, trots de förhandskontroller som vigselföräntaren har gjort.

8 Vilka krav måste vara uppfyllda för att ett äktenskap ska annulleras?

I följande fall annulleras automatiskt äktenskapet:

Om en av makarna är minderårig och inte har befriats från ålderskravet (artikel 144 i civillagen): minimiåldern för att ingå äktenskap är 18 år.

Om samtycke saknas (artikel 146 i civillagen).

Vid skenäktenskap (artikel 146 a i civillagen): äktenskap är ogiltigt när en kombination av omständigheter tyder på att åtminstone en av makarna inte hade för avsikt att ingå ett varaktigt partnerskap, utan endast att få en uppehållsrättslig fördel tack vare sin ställning som make/maka.

Vid tvångsäktenskap (artikel 146 b i civillagen): ett äktenskap är ogiltigt om det ingåtts utan båda makarnas samtycke och åtminstone en av makarnas samtycke gavs till följd av våld eller hot.

Vid bigami (artikel 147 i civillagen).

Vid brott mot ett äktenskapshinder på grund av direkt släktskap eller släktskap genom giftermål eller på grund av ett domstolsbeslut som ålägger den person som antas vara den biologiska fadern att betala underhåll, eller på grund av familjeband till följd av adoption (artiklarna 161–164, 341 och 3561, första och andra stycket, och artikel 35313 i civillagen).

Om vigselföräntaren inte hade befogenhet att förrätta vigseln (artikel 191 i civillagen) (automatisk annullering är valfritt).

Vid ett hemligt äktenskap (artikel 191 i civillagen) (automatisk annullering är valfritt).

En "relativ" annullering av ett äktenskap kan göras i händelse av en eller båda parternas bristande samtycke eller vid förväxlad identitet (artiklarna 180 och 181 i civillagen).

9 Vad blir den rättsliga följden av att äktenskapet annulleras?

En annullering, eller förklaring om nullitet, gör att äktenskapet blir ogiltigt både bakåt och framåt i tiden. Annulleringen har retroaktiv verkan från dagen för giftermålet. Äktenskapets samtliga rättsverkningar försvinner. Äktenskapet anses aldrig ha ägt rum.

Om makarna gifte sig i god tro, dvs. om de var omedvetna om ett äktenskapshinder, kan domstolen besluta att äktenskapet endast ska annulleras framåt i tiden, men att dess tidigare rättsverkningar ska bestå. Om endast en av makarna ingick äktenskapet i god tro kan äktenskapets rättsverkningar endast gynna den maken.

De rättsverkningar av äktenskapet som har gynnat barn består, även om ingen av makarna ingick äktenskapet i god tro. Barn som föds under det annullerade äktenskapet eller inom 300 dagar från annulleringen betraktas även fortsättningsvis som barn till maken i det annullerade äktenskapet.

10 Kan man lösa frågor som har med äktenskapsskillnaden att göra på annat sätt än genom att väcka talan i domstol?

I lagen anges två former av medling, dels frivillig medling, där parterna själv anlitar en medlare utan att domstolen ingriper, dels rättslig medling, som sker på begäran av parterna eller domstolen under en rättsprocess, som i så fall tillfälligt avbryts. Medling kan användas i tvister angående äktenskapliga skyldigheter (artiklarna 201 och 203 i civillagen), makars rättigheter och skyldigheter (artiklarna 221–224 i civillagen), konsekvenserna av äktenskapsskillnad (artiklarna 295–307 a i civillagen), föräldraansvar (artiklarna 371–387 a i civillagen), äktenskapsskillnad på grund av djup och varaktig söndring i äktenskapet (artikel 229 i civillagen), äktenskapsskillnad i samförstånd (artiklarna 1254–1310 i civillagen) och när makar lever faktiskt åtskilda. Var och en av parterna kan föreslå att frivillig medling ska tillgripas (artikel 1730 och följande artiklar i civillagen). Den domstol som prövar målet kan också när som helst under förfarandet förordna om rättslig medling (artikel 1734 och följande artiklar i civillagen). Om medlingen leder till en överenskommelse mellan parterna kan överenskommelsen i båda fallen föreläggas domstolen för godkännande. Domstolen kan endast neka att godkänna överenskommelsen om den strider mot grunderna för rättsordningen eller minderåriga barns intressen.

Det är fortfarande domstolarna som har ansvaret för att bevilja äktenskapsskillnad.

11 I vilken domstol ansöker man om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap? Vilka formaliteter måste följas och vilka handlingar bör bifogas ansökan?

En ansökan om äktenskapsskillnad eller hemskillnad på grund av djup och varaktig söndring i äktenskapet eller en ansökan om att omvandla en hemskillnad till äktenskapsskillnad prövas av distriktsdomstolen (*tribunal de première instance/vredegerecht*) på den ort där makarna senast hade sin gemensamma hemvist eller på den ort där svaranden har sin hemvist (*domicile/woonplaats*) (artikel 628.1 första stycket i civillagen).

Vid äktenskapsskillnad i samförstånd väljer makarna en distriktsdomstol (artikel 1288 a andra stycket i civillagen).

En ansökan om annullering av äktenskap prövas av distriktsdomstolen på den ort där svaranden har hemvist (artikel 624 i civillagen).

I händelse av äktenskapsskillnad på grund av djup och varaktig söndring inges ansökan 1) genom delgivning av ett exekutionsbiträde (*huissier de justice/gerechtsdeurwaarder*), i enlighet med artikel 229.1 i civillagen, 2) gemensamt, i enlighet med artikel 229.2 i civillagen, genom en gemensam ansökan, i enlighet med artikel 1026 och följande artiklar i civillagen, undertecknad av var och en av makarna eller åtminstone en advokat eller notarie (artikel 1254.1 i civillagen), eller 3) ensidigt, i enlighet med artikel 229.3 i civillagen, genom en ansökan om ett vanligt kontradiktoriskt förfarande, i enlighet med artikel 1034 a–1034 e i civillagen. I samtliga fall måste den handling som inleder förfarandet, utöver de sedvanliga uppgifterna, innehålla en detaljerad beskrivning av de faktiska omständigheterna och en utsaga med detaljer om eventuella barn (artikel 1254.1 i civillagen). Vigselbeviset, eventuella barns födelsebevis och bevis som styrker var och en av makarnas identitet och medborgarskap måste också lämnas in, om inte dessa är införda i folkbokföringsregistret eller registret över utländska medborgare (artikel 1254.2 i civillagen).

En ansökan om äktenskapsskillnad i samförstånd görs genom att inge en ansökan (*requête/verzoekschrift*) till domstolen. Utöver de handlingar som krävs för äktenskapsskillnad på grund av djup och varaktig söndring måste också förhandsavtalet mellan parterna och, i förekommande fall, en inventarieförteckning över deras tillgångar inges.

12 Kan man få rättshjälp för att täcka kostnaderna i målet?

De vanliga reglerna gäller. Se faktabladet om "Rättshjälp".

13 Kan en dom på äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap överklagas?

Ett beslut om att bevilja eller avslå en ansökan om äktenskapsskillnad eller hemskillnad på grund av djup och varaktig söndring i äktenskapet eller en ansökan om annullering av äktenskapet kan överklagas inom en månad från delgivningen av domen, oavsett om det rör sig om en tredskodom eller en dom som meddelats efter att båda parter hörts (artikel 1048.1 och artikel 1051.1 i civillagen).

Ett överklagande (*appel/hoger beroep*) av en dom som beviljar äktenskapsskillnad kan endast tas upp till sakprövning om den grundas på underlåtelse att uppfylla de rättsliga villkoren för att bevilja äktenskapsskillnad eller på att makarna har återförenats. Ett sådant överklagande kan inges av den allmänna åklagaren inom en månad från domen. I så fall delges detta båda parterna. Ett överklagande kan även inges av en av eller båda makarna, enskilt eller gemensamt, inom en månad från domen. I så fall delges det den allmänna åklagaren och, om det endast inges av en av makarna, den andra maken. Ett överklagande som grundas på att makarna har återförenats måste alltid inges gemensamt av båda makarna inom en månad från domen. Ett sådant överklagande delges den allmänna åklagaren (artikel 1299 i civillagen). Ett överklagande av en dom med avslag på en ansökan om äktenskapsskillnad eller hemskillnad kan endast tas upp till sakprövning om det inges av båda parterna, separat eller gemensamt, inom en månad från domen (artikel 1300 i civillagen).

14 Hur ska man göra för att få en dom på äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap som meddelats i en annan medlemsstat erkänd i [medlemsstat]?

Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar (Bryssel II-förordningen) har varit i kraft sedan den 1 mars 2005. Förordningen gäller inom Europeiska unionen (med undantag av Danmark). En dom som har meddelats i en medlemsstat ska automatiskt erkännas i de andra medlemsstaterna utan att något särskilt förfarande behöver anlitas (artikel 21.1 i Bryssel II-förordningen). Inget särskilt förfarande behöver anlitas för att uppdatera uppgifter om civilstånd i relevanta register i en medlemsstat på grundval av en i en annan medlemsstat meddelad dom om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap, om denna dom inte längre kan överklagas enligt lagen i den medlemsstaten (artikel 21.2 i Bryssel II-förordningen). En dom om äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap erkänns inte om ett erkännande uppenbart skulle strida mot grunderna för rättsordningen, om svaranden inte har delgivits stämningensansökan eller motsvarande handling i tillräckligt god tid och på ett sådant sätt att svaranden kunnat förbereda sitt svaromål, eller om den är oförenlig med en dom som tidigare har meddelats i ett mål mellan samma parter (artikel 22 i Bryssel II-förordningen). Vid granskningen får behörigheten för domstolen i ursprungsmedlemsstaten inte omprövas (artikel 24 i Bryssel II-förordningen), och en dom får aldrig omprövas i sak (artikel 26 i Bryssel II-förordningen). Erkännande av en dom får dessutom inte vägras på den grunden att belgisk rätt inte tillåter äktenskapsskillnad under samma omständigheter (artikel 25 i Bryssel II-förordningen). De handlingar som ska inges för att kunna erkänna en utländsk domstols dom förtecknas i artikel 37 i Bryssel II-förordningen.

Om Bryssel II-förordningen inte gäller omfattas domar som meddelats efter den 1 oktober 2004 av bestämmelserna i den belgiska lagen om internationell privaträtt (*Code de droit international privé/Wetboek van Internationaal Privaatrecht* – artikel 126.2 i denna lag). Enligt artikel 22 i lagen om internationell privaträtt erkänns en dom automatiskt utan att något särskilt förfarande behöver anlitas. En utländsk domstols dom erkänns inte om konsekvenserna av erkännandet uppenbart strider mot grunderna för rättsordningen, om rätten till försvar har åsidosatts, om domen följer av en lagöverträdelse, om domen fortfarande kan överklagas, om domen är oförenlig med en belgisk dom eller en dom som tidigare meddelats i utlandet som kan erkännas i Belgien, om det utländska förfarandet inleddes efter att förfarandet inleddes i Belgien mellan samma parter om samma sak och detta förfarande fortfarande pågår, om endast de belgiska domstolarna är behöriga i målet, om den utländska domstolens behörighet endast grundas på att svaranden eller egendom som inte har ett direkt samband med tvisten befinner sig i det land där denna domstol är belägen, eller om erkännande inte kan ges på grund av ett av de begränsade skäl för avslag som förtecknas i lagen om internationell privaträtt (på person- och familjerättens område utgörs dessa skäl endast av namn, adoption och förskjutande) (artikel 25.1 i lagen om internationell privaträtt). En utländsk dom får aldrig omprövas i sak (artikel 25.2 i lagen om internationell privaträtt). De handlingar som ska inges för att kunna erkänna en utländsk domstols dom förtecknas i artikel 24 i lagen om internationell privaträtt.

15 Till vilken domstol ska man vända sig för att begära omprövning av ett beslut att i [medlemsstat] erkänna en dom på äktenskapsskillnad, hemskillnad eller annullering av äktenskap som har meddelats i en annan medlemsstat? Hur handläggs sådana mål?

Den grundläggande principen i både Bryssel II-förordningen och lagen om internationell privaträtt är att en utländsk dom automatiskt ska erkännas utan att något särskilt förfarande behöver anlitas. Om erkännandet grundas på Bryssel II-förordningen får en berörd part emellertid, genom att anlita de förfaranden som föreskrivs i avsnitt 2, ansöka om att få fastställt att domen ska erkännas eller inte erkännas (artikel 21.3 i Bryssel II-förordningen). Om Bryssel II-förordningen inte gäller får en berörd part, eller den allmänna åklagaren, genom att anlita de förfaranden som föreskrivs i artikel 23 i lagen om internationell privaträtt, ansöka om att få fastställt att hela eller delar av domen måste erkännas eller inte kan erkännas (artikel 22.2 i lagen om internationell privaträtt).

16 Vilket lands lag tillämpas i ett mål om äktenskapsskillnad mellan makar som inte har hemvist i [medlemsstat] eller har olika medborgarskap?

Artikel 55.1 i lagen innehåller en lagvalsregel för sådana mål om äktenskapsskillnad och hemskillnad som har en internationell dimension.

Äktenskapsskillnad och hemskillnad regleras

av lagen i det land där makarna hade hemvist när ansökan lämnades in,

om båda makarna inte har hemvist i samma land, av lagen i det land där makarna hade sin senaste gemensamma hemvist, förutsatt att en av dem har hemvist i det landet när ansökan lämnas in,

om ingen av makarna har hemvist i det land där de senast hade gemensam hemvist, av lagen i det land som båda makarna är medborgare i när ansökan lämnas in,

i övriga fall, av belgisk lag.

Begreppet hemvist definieras i artikel 4.2 i lagen om internationell privaträtt. "Gemensam hemvist" innebär inte nödvändigtvis att makarna bor på samma adress eller i samma kommun utan snarare att de har hemvist i samma land. Den lag som anges i artikel 55.1 i lagen om internationell privaträtt kan inte tillämpas om den lagen inte erkänner äktenskapsskillnad. I så fall ska den lag tillämpas som anges i nästa alternativa kriterium i punkt 1 (artikel 55.3 i lagen om internationell privaträtt).

Makar har även en begränsad rätt att själva välja vilken lag som ska tillämpas. De kan välja att tillämpa lagen i det land som de båda var medborgare i när ansökan lämnades in, eller belgisk lag (artikel 55.2 i lagen om internationell privaträtt). Detta val måste göras senast vid det första uppträdandet inför den domstol som prövar ansökan om äktenskapsskillnad eller hemskillnad.

I den tillämpliga lag som anges i artikel 55 i lagen om internationell privaträtt fastställs de bestämmelser som reglerar huruvida en ansökan om hemskillnad kan tas upp till sakprövning, grunder och villkor för äktenskapsskillnaden eller hemskillnaden eller, vid en gemensam ansökan, villkoren för samtycke, inbegripet på vilket sätt detta uttrycks, makarnas skyldighet att enas om åtgärder som rör makarnas och deras barns person, underhåll och egendom, och upplösningen av äktenskapsbanden eller, vid hemskillnad, i vilken utsträckning dessa ska lossas (artikel 56 i lagen om internationell privaträtt).

Den här webbsidan hör till portalen [Ditt Europa](#).

Du får gärna lämna synpunkter på innehållet

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Senaste uppdatering: 16/12/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.